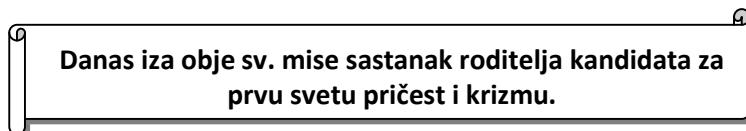

P O D T U R E N	
21. ned	† Ivan i Marija Golubić, god. Dragutin i Mirica (8,00) župna → (10,30) (4. uskrnsna)
22. pon	† Klara Lepen, god. Ivan te Ivan i Terezija Okreša
23. uto	† Renata Jurišaga, god. Martin i Marija Bobičanec, sin Stjepan te Ivan i Ana Jalšovec
24. sri	† Boris Mikulaj; Martin i Veronika te Martin i Marija Perhoč; Rudolf Peharda i Martin i Terezija Mikac
25. čet	† Rudolf Sršan III.
26. pet	† Marija Jurišaga, god. Ivan i Josip te Stjepan Horvat
27. sub	† Stanislav Andrašec, god. rod. i braća te ob. Varga
28. ned	† Anđela Matoša, god. Franjo i rod. te Ivan Kovačić (8,00) župna → (10,30) (5. uskrnsna)
S I V I C A	
22. pon	† Stjepan Mrazović, god. Milka i kćer Slava
23. uto	† Stjepan Mučić, god. rod. i braća Mučić i Bobičanec
24. sri	† Ana Jalšovec, god. Ivan i Josip te rod. Jalšovec i Bobičanec
25. čet	† Stjepan Kovač II. (8,30)
M I K L A V E C	
24. sri	† Mijo Lipović III. (8,30)
25. čet	† Valent Tuksar, god. i Katarina; Ivan i Jelena Horvat i rod.
26. pet	† Dragutin Vrtarić, god. Vinko, Franciska i Branko te Antun i Marija Dravec
27. sub	† Franjo Sršan, god. Sabina i Dražen; Magdalena i Stjepan te Đuro i Marija Murković
sri	† Mijo Lipović → (susjedi Hranilović)

Pokojnici umrli u ovom tjednu u zadnjih pet godina:

- ✿ Ljubica Kerovec – 25.4.2021.
- ✿ Valentin Žganec – 28.4.2022.
- ✿ Anđela Matoša – 28.4.2022.

Župni listić

Župe sv. Martina, Podturen
(www.podturen-zupa.hr)

Br. 21/2024. – godina VII.

Sv. Martin

4. USKRSNA NEDJELJA - 21. travnja 2024.

U 1. misnom čitanju iz **Djela apostolskih** slušali smo hrabri govor apostola Petra u kojem se čudi što apostoli moraju pred glavarima narodnim i starješinama odgovarati zbog dobro djela koje su učinili ozdravivši teško bolesnog čovjeka. To ozdravljenje nije zasluga apostola nego po daru uskrsljog Isusa kojega su ti glavar dali razapeti. Taj uskrslji Isus je spas za sve ljude svijeta.

U drugom misnom čitanju iz **Poslanice apostola Ivana** slušali smo apostola Ivana kako se divi veličanstvenoj Božjoj ljubavi prema ljudima koji su '**Božja djeca**'. Između roditelja i djece postoji najjača veza – pa bez roditelja ni djece ne bi bilo. Tu povezanost ljudi i Boga živjet ćemo u punoj stvarnosti u vječnosti.

U današnjem **evangeliju** apostol Ivan govori o Isusu kao Dobrom pastiru. Sam je Isus sebe tako predstavio ljudima. Isusovim suvremenicima bila je posve jasna ta prispoloba: životna povezanost pastira s ovcama. Za dobro pastira svaka ovca nije samo jedan broj u stadu nego on svaku pozna, čak i ime daje. Tako i uskrslji Isus svakoga čovjeka pozna po imenu, a to znači u svoj njegovoj stvarnosti i posebnosti. Velika ljubav prema ljudima uzrok je davanja Isusova života za ljudе, a uskrsnuću je Božja nagrada za takvu ljubav. I mi smo dionici te ljubavi kad Isusa vjerom prihvaćamo.

Župni vjeronauk: četvrtak 2. razred u 16 sati
četvrtak 7. razred u 17 sati
petak krizmanici u 15 sati
petak prvopričesnici u 16 sati

Aktualnosti – ukazanja uskrslog Isusa

Isusovo uskrsnuće je temelj kršćanstva. Najbolje to argumentira sv. Pavao kada odlučno tvrdi: „Ako pak Krist nije uskrsnuo, uzalud je doista propovijedanje naše, uzalud i vjera vaša“ (1 Kor 15,14). Najraniji novozavjetni spisi, a time i najbliži vremenu Isusove muke, smrti i uskrsnuća, su svakako Pavlove poslanice u kojima nalazimo brojne vjeroispovijedne formule kojima su prvi kršćani izražavali svoju vjeru u Isusa Krista raspetoga i uskrsloga. Najpoznatija je ona u 1 Kor 15,3s: „Doista, predadoh vam ponajprije što i primih: Krist umrije za grijeha naše po Pismima; bi pokopan i uskrišen treći dan po Pismima“. Ova predaja koja je starija čak i od Pavlovih poslanica uključuje i popis onih kojima se Uskrsli ukazao: Petar, dvanaestorica, 500 braće zajedno, Jakov i svi apostolima. U ovaj popis Pavao na kraju stavlja i samoga sebe: „Najposlije, kao nedonoščetu, ukaza se i meni.“ (1 Kor 15,8).

Problem izricanja neizrecivog

Pavao nigdje u svojim poslanicama ne donosi opis navedenih ukazanja, pa niti kad je u pitanju njegovo vlastito iskustvo susreta s uskrsnim Kristom. U Poslanici Galaćanima istina govori o svom prijelomnom iskustvu pred Damaskom ali vrlo kratko: „Ali kad se Onomu koji me odvoji već od majčine utrobe i pozva milošću svojom, svidjelo otkriti mi Sina svoga da ga navješćujem među poganim...“ (Gal 1,15s). Kako vidimo Pavao ne opisuje detalje ukazanja nego zapravo njegovo značenje. U susretu s Uskrsnim Pavao je darom Božjeg prosvjetljenja shvatio da je Isus pravi Mesija i Sin Božji i primio proročki poziv da od progonitelja kršćana postanje navjestitelj Isusa Krista i to među poganim. Zašto Pavao nije konkretnije opisao svoj susret s uskrsnim Kristom? Najvjerojatnije zato jer nije znao kako, nedostajale su mu riječi kojima bi se izrazio, jer se radilo o nebeskim stvarima koje su „neizrecive“ (2 Kor 12,4).

Isti problem izricanja neizrecivog vjerojatno su imali i ostali „svjedoci Isusova uskrsnuća“ (usp. Dj 2,22). Zato u početku nisu postojali opisi ukazanja, nego tek popisi svjedoka. S vremenom su nastali i evanđeoski izvještaji o ukazanjima Uskrsloga koje obilježava prilična raznolikost. Marko tek nagoviješta ukazanje Uskrsloga Petru i učenicima u Galileji (Mk 16,7). Kod Mt Isus se ukazuje ženama koje odlaze s groba i potom jedanaestorici u Galileji (Mt 28). Luka izvještava o ukazanju Uskrsloga dvojici učenika na putu u Emaus, usputno spominje ukazanje Petru i potom opisuje ukazanje

jedanaestorici učenika, ali ne u Galileji nego u Jeruzalemu (Lk 24). Ivan pak izvještava o ukazanju Uskrsloga u Jeruzalemu najprije Magdaleni na grobu, zatim učenicima bez Tome i s Tomom (Iv 20) te na kraju učenicima na Tiberijadskom moru u Galileji (Iv 21). Raznolikost izvještaja se ne iscrpljuje u pitanjima gdje i kome se Isus ukazao nego se nastavlja u opisima ukazanja i osobito u Isusovim riječima koje se navode. Ove razlike sugeriraju da ovi izvještaji ne dolaze od samih očeviđaca, nego su plod kasnije teološke refleksije. Prvotni cilj ovih izvještaja nije točan opis tijeka ukazanja nego potvrda stvarnosti Isusova uskrsnuća i otkrivanje njezinog značenja.

Objektivna stvarnost ili iluzija

Isusovo uskrsnuće je za učenike bila potpuna novost kojoj se ni u snu nisu nadali. Najbolji primjer njihovog stanja poslije Isusove smrti su dvojica učenika na putu u Emaus koji se razočarani vraćaju svom prethodnom životu (Lk 24) kao i učenici kod Iv kada zajedno s Petrom idu ribariti (Iv 21,3). U oba slučaja Uskrsli se objavljuje svojim učenicima u trenutku kada mu se najmanje nadaju. Učenici ga odmah niti ne prepoznaju. Uskrsli posjeduje tijelo koje međutim više nije ograničeno zakonima prostora i vremena. On je onaj isti kao i prije, ali opet novi jer je ušao u drukčiji način postojanja. Židovi Isusovog vremena su doduše vjerovali, premda ne svi, u uskrsnuće mrtvih, ali u posljednji dan (usp. Dn 12,1-3; Mk 12,18-27). Međutim da netko uskrsne već treći dan nakon smrti dok još teče ljudska povijest bilo je nezamislivo. Isus je uskrsnućem već ušao u eshatološku stvarnost.

Ova neočekivanost i novost su najbolji pokazatelji da susreti s uskrsnim Isusom nisu tek projekcija želja njegovih učenika, nego da su stvarna objektivna iskustva koja su u potpunosti promijenila njihov život; od razočaranih „dezertera“ postali su oduševljeni svjedoci. Ukazanja uskrslog Isusa su kao takva u temelju uskrsne vjere; bez njih bi vjera u Uskrsloga bila nezamisliva.

(nastavak u slijedećem broju Župnog listića)

